

ПОЛ ВЕРЛЕН
СТИХОВЕ, ЗА ДА НЕ БЪДА
ОКЛЕВЕТЕН

Част 0 от „Някога и неотдавна“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

На Шаря Виние

*Тази вечер над твоя сън бях се склонил.
Твойто тяло лежеше далеч от съблазън и грях
и видях — сякаш сведен над книга, четях —
ах, видях, че напразно е всичко под слънцето, мила.*

*Да живеем, животът тъй приказан бил,
за да кажат, че нашите цветя прецъфтяха?
Скъпа, спи! Аз будувам, за теб ме е страх,
мисълта — само тя ме влудява и смила.*

*Ах, как гадно е всичко това, моя крехка любов,
ще затвори очите ни утре смъртта,
а и всяка въздишка е, сякаш че днес те душат.*

*О, уста, дете смееш се сънно над мойта уста,
по-жестокият кикот преди да избухне съдбовно,
събуди се! Кажу ми, нали е безсмъртна душата?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.